

Blagor služabniku, ki enako  
ljubi in spoštuje svojega brata,  
kadar je daleč, kakor takrat,  
ko je z njim skupaj,  
in ne govori o njem  
za njegovim hrbtom nič takega,  
česar ne bi z ljubeznijo mogel  
povedati v njegovi navzočnosti.  
(sv. Frančišek Asiški)



Imejmo ljubezen in ponižnost  
in dajamo miloščino, ker to očiščuje  
naše duše madežev greha.  
Ljudje namreč izgubijo vse,  
kar zapustijo na tem svetu;  
s seboj pa nesejo samo  
zasluženo zaradi ljubezni  
in miloščine, ki so jo delili.  
(sv. Frančišek Asiški)



Ko razdajam, prejemam;  
ko pozabljam nase,  
samega sebe najdem;  
ko umiram, vstajam v življenje.  
(sv. Frančišek Asiški)



Srečen človek,  
ki bližnjega v njegovi nadležnosti  
prenaša prav tako, kot bi želel,  
da bi njega prenašal on.  
(sv. Frančišek Asiški)



Blagor služabniku,  
ki se nima za boljšega, kadar ga  
ljudje povečujejo in povišujejo,  
kakor pa tedaj, kadar ga imajo  
za ničvrednega ter ga  
omalovažujejo in prezirajo.  
Človek namreč toliko velja,  
kolikor velja pred Bogom, in nič več.  
(sv. Frančišek Asiški)



Bog je veselje.  
Zato je pred svojo hišo  
postavil sonce.  
(sv. Frančišek Asiški)

### FRANČIŠKOVA MOLITEV ZA MIR

*Gospod, dovoli mi,  
da bom tvoje orodje miru,  
da tam, kjer se najde sovraštvo,  
lahko postavim ljubezen.  
Kjer so zamere,  
lahko postavim odpuščanje.  
Kjer se najde neskladje,  
lahko postavim zvezo.  
Kjer je zmota, lahko postavim resnico,  
kjer so obotavljanja, postavim vero,  
kamor lahko ta obup prinese upanje.  
Kjer je tema, lahko postavim svetlobo,  
kjer si žalosten,  
lahko prinesem trenutke veselja.  
O moj Gospod!  
Da ne iščem poti, da bi me tolažilo,  
ampak da sem tolažilec,  
da ne iščem, da bi me razumeli,  
ampak da lahko razumem,  
ker se z dajanjem prejme,  
pozabi se, da se najde,  
in ko odpuščeno je, da nam je odpuščeno,  
in od smrti lahko vstanemo v življenje,  
polno večnosti.*

Sv. Frančišek Asiški



Kako srečni so otroci, ki prebivajo v  
hiši ljubeznive matere! Dobra mati  
skrbi za svoje otroke; čeprav dete spi,  
ga skrbna mati čuva. Oh, otroci, ki še  
imate ljubeznivo mater, pojdite se z njo  
pogovarjat v njeno hišo, kajti nekoč jo  
boste želeli obiskati, pa je žal ne bo  
več med vami.

A kako srečni so vsi pravoverni  
kristjani, ki imajo svojo ljubeznivo  
mater, Marijo, Božjo porodnico, svojo  
mogočno pomočnico. Kristus jo je  
svetemu Janezu na križu. Mati pa ne  
pozabi in ne zapusti svojih otrok. Na  
vsaki cerkvi, ki je posvečena Mariji, naj  
bi pisalo: Vstopite v mojo hišo ...

Mariji ni bilo enake, ne prej ne kasneje;  
bila je izvoljena hčerka Boga Očeta,  
mati Boga Sina in nevesta Svetega  
Duha; bila je tempelj presvete Trojice;  
angeli in svetniki jo častijo kot svojo  
gospo in kraljico; častimo jo tudi mi,  
Marijini verni otroci, kot svojo Mater in  
Pomočnico. Izkažimo ji to čast tudi z  
redno molitvijo presvetega rožnega  
venca.

bl. Anton Martin Slomšek

Če moliš le zase,  
moliš sicer zase, toda sam.  
Če pa moliš za vse,  
bodo molili zate vsi,  
ker si ti v vseh.  
(sv. Ambrož)



O da bi danes poslušali  
njegove besede!  
Ne zakrknite svojih src  
kakor na dan  
preizkušnje v puščavi!  
Tam so me vaši očetje  
preizkušali in izzivali,  
čeprav so videli moja dela.  
(Ps 95,8-9)



Bog nam ni dal duha boječnosti,  
temveč duha moči,  
ljubezni in razumnosti.  
Nikar se torej ne sramuj  
pričevanja za našega Gospoda.  
(prim. 2 Tim 1, 7-8)



Če z Njim vztrajamo,  
bomo z Njim tudi zakraljevali.  
Če pa ga bomo zatajili,  
bo tudi on nas zatajil.  
Če se mi izneverimo,  
On ostane zvest,  
kajti sebe ne more zatajiti.  
(2 Tim 2,12-13)



Kdor moli s srcem,  
ne misli na besede,  
ki jih izgovarja,  
ampak na Boga,  
s katerim se pogovarja.  
(sv. Frančišek Saleški)



Predvsem moramo vztrajno moliti,  
da bi brez upiranja  
hodili po pravi poti  
in sledili toku milosti,  
ko bi ga začutili.  
(sv. Terezija Benedikta od Križa – Edith Stein)